

HNIEZDO 37-39/2023

Časopis veriacich Rímskokatolíckej farnosti Hniezdne s filiálkami Forbasy a Kamienka - 8. ročník - 8. september 2023

NOVÝ DIECÉZNY BISKUP

28. októbra 2020 predstúpil pred Pánovu tvár spišský diecézny biskup Mons. Štefan Sečka. Následne zbor konzultorov zvolil za administrátora diecézy Mons. Jána Kuboša, pomocného biskupa Spišskej diecézy. Po takmer trojročnom výbere pápež František vymenoval pre Spišskú diecézu nového pastiera prof. ThDr. Františka TRSTENSKÉHO, PhD., doterajšieho farára a dekana v Kežmarku.

Slávnostné oznámenie mena diecézneho biskupa spojené s krátkou ďakovnou pobožnosťou sa uskutočnilo na sviatok Narodenia Panny Márie v piatok **8. septembra o 12:00** hod. v *Konkatedrále Sedembolestnej Panny Márie v Poprade*.

Rodák z Oravy pochádza z Medvedzia, ktoré je v súčasnosti mestskou časťou Tvrdošína. Po absolvovaní Gymnázia v Trstenej pokračoval v rokoch

1991 – 1997 v štúdiu na Teologickom inštitúte v Spišskej Kapitule – Spišskom Podhradí. Kňazskú vysviacku prijal **21. júna 1997** vo *Farskom kostole Najsvätejšej Trojice v Tvrdošíne* z rúk biskupa Mons. Andreja Imricha a stal sa kňazom pre Spišskú diecézu. Krátky čas pôsobil ako kaplán v Spišských Vlachoch (júl – september **1997**) a potom tri roky ako kaplán v Dolnom Kubíne (**október 1997 – jún 2000**).

Odtiaľ odišiel na ďalšie štúdiá do zahraničia, ktoré v rokoch **2000 – 2004** absolvoval v Jeruzaleme so zameraním na biblické vedy a archeológiu. *Licenciátsku prácu z biblických vied* napísal na tému: *Exegeticko-teologická analýza Dt 30, 1 – 10*.

Od roku **2004** vyučovať ako odborný asistent na Teologickom inštitúte v Spišskom Podhradí.

Doktorát z katolíckej teológie so zameraním na Sväté písmo získal v Krakove v roku 2006 na terajšej Pápežskej univerzite Jána Pavla II. Dizertačnú prácu napísal na tému: *Zmluva v krajine Moab Dt 29-30*.

V roku **2008** habilitoval na docenta v odbore katolícka teológia na *Teologickej fakulte v Košiciach Katolíckej univerzity v Ružomberku*. Témou jeho habilitačnej práce bolo: *Rozumieť Matúšovmu evanjeliu*.

V roku **2015** bol menovaný za vysokoškolského profesora v odbore katolícka teológia.

Prednáša novozákonné evanjeliá, Pavlove listy a biblickú gréčtinu.

V rokoch **2011 až 2014** bol prodekanom *Teologickej fakulty Katolíckej univerzity v Ružomberku* so zodpovednosťou za oblasť organizácie zahraničných mobilit.

V rokoch **2014 až 2018** bol prorektorom pre zahraničné vzťahy *Katolíckej univerzity v Ružomberku*.

Diecézny biskup Štefan Sečka vymenoval **2. júna 2020** Františka Trstenského za farára v Kežmarku, rektora tamojšej Baziliky svätého Kríža, dekana Kežmarského dekanátu a dekana – moderátora Podtatranských dekanátov (Kežmarok, Poprad a Spišský Štiavnik).

Blahoželáme a vyprosujeme múdrosť a vedenie Duchom Svätým!

Zdroj: Wikipédia

Reakcia Františka Trstenského na menovanie za nového biskupa Spišskej diecézy

“Drahí bratia kňazi, diakoni, zasvätení, milí bratia a sestry, pred malou chvíľou bolo oznámené moje menovanie za nového pastiera Spišskej diecézy. Som vďačný Bohu a Svätému Otcovi Františkovi za menovanie.

Oznámené to bolo v dnešný sviatok Narodenia Panny Márie. Podobne ako narodenie každého človeka, aj narodenie Božej Matky bolo radostnou správou pre tento svet. Zároveň sme si ho dnes vypočuli v Konkatedrále zasvätenej Sedembolestnej Panne Márii. Z jej života vieme, že si pri spevádzaní Ježiša Krista prechádzala aj bolesťami.

V tom vidím symboliku mojej služby pastiera Spišskej diecézy. Prináša radosť, ktorú táto služba určite prináša, vedomie, že Boh je blízko, vedomie blízkosti spolubratov kňazov a Božieho ľudu, zároveň bolesť a bázeň pred ťarchou, ktorú táto služba obnáša.

Týmto miestom v konkatedrále, ktoré bolo zvolené po mojej prosbe, by som chcel ukázať gesto, že chcem byť pastierom, ktorý chce byť uprostred Božieho ľudu, uprostred svojich spolubratov kňazov, diakonov, zasvätených a všetkých ľudí a že chcem byť biskupom, ktorý nečaká kým iní prídu k nemu, ale sám chcem prichádzať

medzi ľudí a na zhromaždenia veriacich.

Túžim po kontinuite a novom dynamizme diecézy, ktorú doteraz viedol ako apoštolský administrátor otec Ján. Ďakujem mu za všetko, čo urobil. Tiež ďakujem všetkým mojim predchodcom v úrade.

Verím, že sa s Božou pomocou budeme spoločne usilovať zveľaďovať našu miestnu cirkev a napomáhať jej poslaniu a v rámci všeobecnej Katolíckej cirkvi.

Prosím o Vaše modlitby.“

*František Trstenský,
novovymenovaný spišský biskup*

Slzy holokaustu

“Téma holokaustu nie je niečo, čo už pominulo. Je stále aktuálna. Našou povinnosťou je na ňu nezabúdať. Rovnako aj na šesť miliónov ľudí, ktorí prišli nezmyselne o život,” hovorí autor obrazu “Slzy holokaustu” - umelec s nesmiernym nadhľadom a múdry, sčítaný človek, s ktorým pri rozhovore na akúkoľvek tému “nelovíte v plytkých vodách povrchného rozhovoru”, ale idete priamo na hĺbinu... pán Stanislav Jasovský.

Bohom vyvolený národ

Židovská otázka - hľadanie zmyslu a hodnoty každej slzy a preliatej kvapky krvi, modlitby väzňov zmietajúcich sa v agónii utrpenia, búšiacich na bránu neba hlasnými, ale i nemými výkrikmi duše a prosiacich Boha o pomoc... to všetko fascinuje autora obrazu už roky. Rovnako aj odpovede, ktoré je len veľmi ťažko nájsť a

definovať. Židovský národ, ktorý si Boh vyvolil, je v dejinách neustále prenasledovaný a “zrážaný na kolená.” Je to veľký problém nielen z kresťanského hľadiska, ale predovšetkým z ľudského. Ako je vôbec možné, že zomrelo šesť miliónov ľudí a drvivá väčšina sveta sa nemo prizerala ich zbytočnému utrpeniu a smrti?! Už roky ho neprestáva udivovať skutočnosť, že za múrmi

koncentračných táborov žili rodiny nacistických pohlavárov, ktorí na Vianoce vo svojich prepychových domoch jedli Štedrú večeru, spievali koledy, vítali príchod maličkého Žida (aká irónia!) a len pár metrov za plotmi ich záhrad hladovali tí, ktorých kruto mučili, zabíjali a ich spálené telá v peciach vyletovali komínmi a padali na zem v podobe sivého prachu namiesto snehových vločiek... Ich rodiny to vedeli, no boli ticho. Ľudia naokolo to vedeli a predsa mlčali. Mlčal okolitý svet, keď ruky vrahov vykonávali tie najhoršie zverstvá, aké nemali v dejinách ľudstva obdoba.

Nezabudnutí susedia v Hniezdnom

9. septembra 2022 sa autor spoločne s farníkmi z Hniezdného zúčastnil akcie "Nezabudnutí susedia" - deň spomienky na obete holokaustu, ktorá začala na židovskom cintoríne, pokračovala

v niekdajšej synagóge a bola zavŕšená slávením svätej omše. Táto spomienka na Židov v Hniezdnom výrazne prispela k jeho rozhodnutiu, že svoje pocity o holokauste spracuje do plôch a farieb. Krátko na to bola regionálnym výtvarníkom zadaná téma na výtvarnú prezentáciu pre blížiaci sa ôsmy ročník

Ľubovnianskeho spektra pod názvom "Nebo plné črepín," a to bolo presne to: črepiny holokaustu prerážajúce všetky

brány neba... Napadla mu myšlienka, že všeobecný problém holokaustu pretransformuje do konkrétnych osudov ľudí z mesta Stará Ľubovňa a okolia, do osudov ľudí, ktorých niekedy pred rokom 1942 stretávali jeho rodičia a starí rodičia na ulici, na námestí, všetci sa k sebe slušne správali, nakupovali v židovských obchodoch, liečili sa u židovských lekárov, boli ich

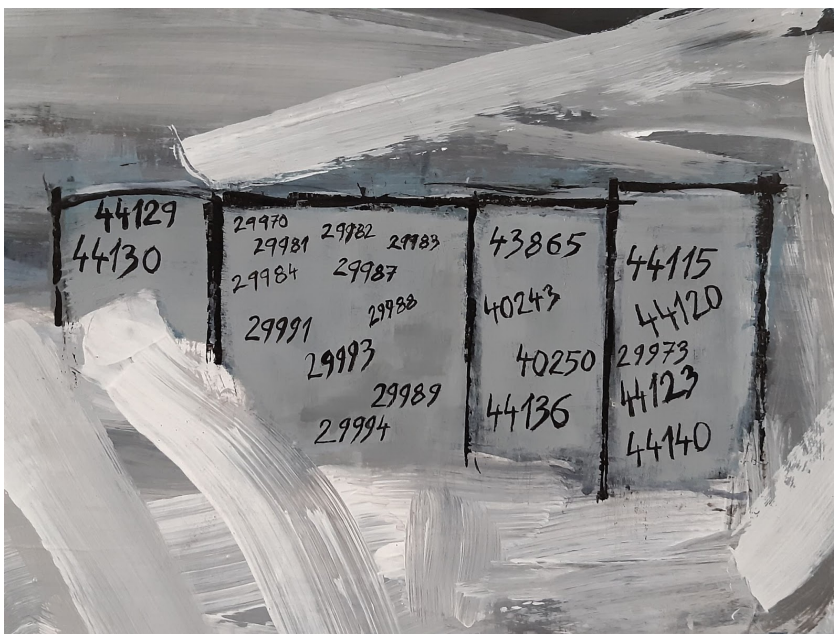
29966	Fleissmann + Isidor	28. 3.99	Mala-Martanka, Schuhmacher
29967	Landerer + H. S. Koloman	30. 7.01	Bardojev Arbeiter
29968	Glabiger Moses + 12.6.	14. 2.00	Pismann Fleischer
29969	klein + Adolf	11. 7.99	Hermanovce Kaufmann
29970	Breitkopf + Alexander	13. 4.14	Stará-Lubovňa, Friseur
29971	Rosenbaum + Leopold	22. 3.98	Lukov Privatbeamter
29972	Bergmann + Adolf	11. 9.05	Velky-Sulin Kaufmann
29973	Grünfeld + Samuel	27. 4.00	Gniandy Landwirt
29974	Frankl + Leo	4. 5.06	Circ Wanderarbeiter
29975	Frankl + Leo	31. 1.07	Bratislava Kaufmann
29976	Hernog + Heinrich	15. 7.01	Podoliniec Kraftfahrer
29977	Zimmerspits + Heinrich	5. 8.27	Podoliniec Schneider

priateľmi... Ako
rýchlo sa všetko
zmenilo!

Zoznamy z Auschwitzu (Osvienčimu)

Autor obrazu
potreboval zistiť
mená aspoň
niektorých Židov z
nášho regiónu
násilne odvlečených
do koncentračných
táborov a uctiť si ich

pamiatku po tak dlhej dobe. No chcel ešte viac - zistiť ich čísla vytetované na predlaktie hneď po príchode do nemeckého koncentračného tábora Auschwitz (Osvienčim, PL) v roku 1942. Tých ľudí chcel nejakým spôsobom zakomponovať do svojej výtvarnej spomienky. Obrátil sa preto na historičku, pani Moniku Pavelčíkovú, ktorá bola jeho nápadom nadšená a začala intenzívne komunikovať s Archívom v Auschwitzi s netradičnou prosbou o zaslanie mien a čísel židovských občanov zo Starej Ľubovne, internovaných v roku 1942. Obraz už bol hotový, no mená a čísla odvlečených väzňov autor ešte stále nemal. Presne deň pred vernisážou poslali pani Pavelčíkovej z archívu šesťstranový zoznam niektorých väzňov z nášho regiónu. Autor ihneď

vložil do obrazu
22 čísel. Každé z
nich má svojho
konkrétneho
majiteľa,
človeka, ktorý
mal smolu len
preto, že nebol
Slovák, Maďar,
alebo Nemec. S
veľkou istotou sa
dá predpokladať,
že čísla väzňov v
zozname sú
zároveň aj

číslami vytetovanými na rukách. Na zozname vidno, že ľudia, ktorí sa poznali z jednotlivých regiónov, držali sa pokope, aby sa navzájom povzbudzovali a pomáhali si. Tí istí ľudia cestovali v spoločných vagónoch, boli ubytovaní v rovnakých barakoch a aj v zástupe pred tetovaním na ruky stáli pri sebe... lebo tie čísla majú postupnosť.

Nebo plné črepín

“Aj obraz má svojim spôsobom moc zasiahnuť do života,” ozrejmjuje autor. Umenie sa dotýka duše, tých najskrytejších zákutí ľudského srdca. Ponúka široké spektrum rozjímania a možností, ako kráčať životom krajšie vo svetle farieb...Tému “Nebo plné črepín” poňal metaforicky. Výsledkom

1333.	Sch. Jude	44109	Mandel	Wilhelm	20.	6.25	Hunkaco	Landarbeiter
1334.	"	44110	Rothmann	Klaus	17.	3.00	Malecov	Landwirt
1335.	"	44111	Scherman	Marion	9.	2.07	Kinne Lapsze	Landarbeit.
1336.	"	44112	Rothmann	Sammel	20.	3.27	Malecov	Landwirt
1337.	"	44113	Goldberger	Julius	13.	1.97	Jakubiany	Landwirt
1338.	"	44114	Rosenblum	Nikolaus	20.	4.27	Spisaka Stara Ves	Arbeit
1339.	"	44115	Rutte	Kalman	27.	3.96	Lancut	Fabrikarbeit.
1340.	"	44116	Grünfeld	Simon	13.	6.94	Gaiarda	Landwirt
1341.	"	44117	Friedman	Leopold	18.	3.13	Kolbovce	Landwirt
1342.	"	44118	Friedman	Salomon	21.	9.14	Kolbovce	Landwirt
1343.	"	44119	Rosenblum	Josef	28.	5.95	Ediar	Landwirt
1344.	"	44120	Lenoz	Leo	18.	12.93	Jakubiany	Landwirt
1345.	"	44121	Friedman	Koloman	23.	3.12	Kolbovce	Landwirt

osobného zamyslenia a precítienia boli modlitby uväznených ľudí "letiace" do neba k nohám Stvoriteľa ako črepiny bolesti, zúfalstva a nesmierného utrpenia. Prosili, volali Boha o pomoc z pekla na Zemi! Inšpiráciu na túto tému našiel ako vždy v sebe a v minulosti. Do obrazu zakomponoval spomienku na odvečených Židov nielen zo Starej Ľubovne, ale aj z Hniezdneho a okolitých obcí.

Slzy holokaustu

Po viacerých alternatívach názvu obrazu, si jeho autor zvolil práve tento. Na plátne s rozmermi 120x80 cm zhliadne oko diváka iba tri farby. Žltá, šesťcípá židovská hviezda je jediným žiarivým bodom, okolo ktorého sú roztečené sivá farba s čiernou. Sú to depresívne, smutné farby, znázorňujúce dym z osvienčimského komína. Rozlievané čadičové, antracitové farby znázorňujú slzy zmiešané s prachom. V hornej časti sa nachádza okno baraku, tyče a čísla ľudí, ktoré im vytetovali na predlaktia hneď po príchode. "Jedná sa o abstrakciu s výpovednou hodnotou, vyplývajúcu z inkoharentného myslenia, ovplyvneného tryskom myšlienok a nápadov v danej chvíli. Je to začaté dielo, ktoré si musí dokončiť každý divák sám. Ide o vnemy, vlnovú dĺžku pôsobenia obrazu, o to, ako si to každý sám v sebe vyskladá. Farby treba nechať

plynúť dovnútra a to môže spôsobiť v človeku zázrak," vysvetľuje autor, pre ktorého je tento obraz rodinným striebrom a prechováva k nemu osobitú citovú väzbu.

Odkaz holokaustu

"Mnohí mladí ľudia málo čítajú a ešte menej sa zaujímajú o minulosť. A to nielen spoločenskú, ale často aj rodinnú. V demagogickej

informovanosti, či už na internete, alebo v televízii prijímajú často iba jednostranne podávané informácie. Neudržiavané, zanedbané židovské cintoríny v našom okolí svedčia o tom, že na duše, ktoré tu ležia, si už nemá kto spomenúť. Odkaz holokaustu je však stále živý. Poznávacie znamenia nacizmu neustali. Sú vždy prítomné, len v inej miere a v inom prevleku," dodáva na záver pán Stanislav. Zlo si totiž vie v každej dobe nasadiť novú tvár. Robert Kempner raz povedal: "Zlé je, že aj malé kroky môžu

viest k masovým vraždám." Záleží teda na konaní a rozhodovaní každého z nás, aby antracitovo - čadičové slzy holokaustu už nikdy nezmáčali zem, po ktorej kráčame...

spracovala: Andrea Matfiaková
fotografia: Vernisáž - autor obrazu pán S. Jasovský s historičkou pani M. Pavelčíkovou (vedľa obrazu je aj jeden list väzňov z Auschwitzu + slovenský preklad

Krása posvätných miest 14

15. septembra putuje mnoho veriacich zo všetkých kútov našej vlasti do národnej mariánskej svätyne, aby si uctili patrónku Slovenska - Sedembolestnú Pannu Máriu. Pútnické miesto Šaštín - Stráže patrí medzi najväčšie a najznámejšie pútnické miesta na Slovensku. Bazilika stojí v objatí zelene parku. Veže sa týčia do nebies, mohutný portál hlása lásku tých, čo ho stavali pre Matku. Jej krása a monumentalita je pozoruhodná a cenná. História vzniku Baziliky je spätá so zaujímavým príbehom. Na tomto výnimočnom mieste, pred Pietou ho dokážete intenzívnejšie precítiť...

Šaštín

“Tu je jej príbytok a vďaka tomu, že na vašej slovenskej zemi stojí dom Božej Matky, nik z Vás nie je bez domova. Sem môže prísť každý a môže sa cítiť ako v matkinom dome.” (Svätý Ján Pavol II., vzácny pútnik, 1. júla 1995)

Príbeh manželov

História miesta siaha až do doby príchodu našich vierozvestcov svätého Cyrila a Metoda, kedy prijatím kresťanstva od solúnskych bratov začala i mariánska

úcta, zvlášť k Sedembolestnej Panne Márii. Ľud k jej účte staval kaplnky a chrámy, ktorých je dnes na Slovensku 1762. Pri Šaštíne, blízko zámku, visel v minulosti na strome obraz Sedembolestnej. Práve tu prosila Pannu Máriu o vypočutie rodinných trápení v roku 1564 nábožná žena Angelika Bakičová, manželka Imricha Czobora, zemepána a zástupcu uhorského palatína. Zažila veľa trpkosti a bôľu od svojho manžela tvrdého srdca a prchkej povahy. Raz, vezúc sa spoločne kočom došlo k nejakým nedorozumeniam a prudký manžel dal zastaviť koč a manželku z neho vysotil. Tá zostala v poli iba so svojou vernou komornou. So slzami v očiach pokľakla a vrúcnu

modlitbou prosila za svojho manžela. Vtedy sa jej zdalo, že vidí Bolestnú Matku Božiu, ktorá ju svojim pohľadom povzbudzuje, ba cítila, že Matka má s ňou porozumenie. V tomto rozpoložení Angelika urobila sľub: bude sa veľa modliť a prosiť za svojho manžela a ak sa manžel zmení, na tom mieste, kde musela opustiť koč, dá postaviť sošku Bolestnej Matky, ktorú dá zhotoviť. K nej sa bude v budúcnosti utiekať a jej bude ďakovať. Po modlitbách pokračovala cestou domov. Aké však bolo jej prekvapenie, keď sa objavil koč a v ňom manžel. Vystúpil z neho a prosil ju o odpustenie. Povedal jej, že doma nemal pokoj a čosi ho volalo späť... Angelika mu odpustila a úprimne sa vyznala zo sľubu učinenej Panne Márii. Keď to manžel počul, nielenže neodporoval, ale sľúbil šľachetný sľub aj podporiť a uskutočniť.

Splnený sľub

Po zázračnom obrátení manžela, dala Angelika zhotoviť sochu Sedembolestnej, ako splnenie sľubu za vyslyšanie modlitieb. Nepoznáme majstra, ale vieme, že v roku 1564 bola zhotovená drevená soška Sedembolestnej Panny Márie. Najskôr bola umiestnená v kaplnke czoborovského kaštieľa a neskôr bola uložená na podstavec na tom mieste, kde sa stala príhoda i sľub. Soška upozorňovala okoloidúcich, ale prichádzali k nej - a to najmä v predvečer mariánskych sviatkov - rodina zemepána so služobníctvom, aby sa tu spoločne modlili, ďakovali a prosili. Netrvalo dlho a prichádzali miestni veriaci, ba aj z bližšieho okolia. Už vtedy sa rozšírili niektoré správy o vypočutiach, o uzdraveniach na tele i na duši, o zázračných udalostiach. Zemepáni dali postaviť trojbokú kaplnku, do ktorej bola slávnostne umiestnená soška Sedembolestnej. V časoch tureckého nebezpečenstva, kedy boli drancované kostoly a ničené sochy a obrazy, Czoborovci uschovali sošku Panny Márie v kaplnke sv. Imricha v kaštieli. Koncom 17. storočia Barbora Erdodyová, manželka Adama Czobora, dala preniesť sošku na pôvodné miesto do trojhrannej kaplnky. Znovu sa tu schádzali veriaci, neraz procesie so zástavami, s oduševnenými modlitbami a spevom mariánskych piesní. V predvečer mariánskych sviatkov bola kaplnka ozdobená kvetinami a osvetľovaná mnohými

sviečkami a lampášmi. V tom období už vieme o početnejších pútiach aj zo vzdialenejších kútov Slovenska, ale aj z Moravy a susedného Rakúska.

Významné medzníky z histórie pútnického miesta

1732 - udalosti, desiatky prípadov telesného i duševného uzdravenia, soška, kaplnka, okolie - boli prešetrované a v tom istom roku arcibiskup Imrich Eszterházy povolil uctievanie Šaštínskej Piety. Soška bola vyhlásená za milostivú.

1733 - do Šaštína prišli pavlíni, ktorí prevzali s starostlivosťou o kaplnku s milostivou sochou. Ich príchodom sa začala realizovať myšlienka postavenia nového chrámu. Zemepán Jozef Czobor daroval pozemok pre budúci kostol a kláštor.

1736 - posvätenie základného kameňa. Začali sa práce na výkopoch a spevnení pôdy. Spočiatku ich viedol cisársky staviteľ Ján Damiani. Hlavným staviteľom a architektom chrámu bol pavlín páter Matej Vépy. Pevné múry šaštínskeho chrámu boli vybudované hlavne z milodarov miestnych veriacich a pútnikov.

1762 - dokončenie kostola. Za účasti ostrihomského arcibiskupa Františka Barkócyho, cisárovnej Márie Terézie a jej manžela Františka I. Lotrinského bola milostivá socha počas slávnostnej posviacky umiestnená na hlavnom oltári.

1864 - renovácia kostola, dostavanie veží

1786 - Jozef II. síce navštívil Šaštín, ale nie aby sa poklonil Panne Márii. Chcel dať zručiť trojbokú mariánsku kaplnku, keďže "množstvo sviečok môže zapríčiniť požiar, od ktorého zhorí aj kostol". Veriaci sa však postavili proti a až keď ho presvedčili o pravde, že kaplnka nie je z dreva - ako bol "dobromyseľne" informovaný - upustil od zrušenia kaplnky. V tomto roku však Jozef II. zrušil rehole a cirkevné spoločnosti - medzi nimi aj pavlínske kláštory.

8. september 1864 - konala sa slávnosť, pri ktorej ostrihomský arcibiskup, kardinál Ján Scitovský, korunoval sochu zlatými korunami, ktoré posvätil pápež Pius IX. Pápež Pius X. (1903-1914) predpísal

celocirkevný sviatok Sedembolestnej Panny Márie na deň 15. septembra.

1924 - do Šaštína prišli Saleziáni don Bosca, ktorí prevzali spravovanie chrámu a kláštora 22. apríl 1927 - Sv. Otec Pius XI. Dekrétom "Celebre apud Slovaccham gentem" vyhlásil Sedembolestnú Pannu Máriu za patrónku Slovenska

Po roku 1950 - saleziáni boli zo Šaštína násilne vyhnaní a správa chrámu prešla do rúk diecéznych kňazov

1964 - pápež Pavol VI. povýšil svätýňu na Baziliku minor

1987 - v tomto mariánskom roku navštívila baziliku sv. Matka Tereza z Kalkaty

1990 - saleziáni sa vrátili do Šaštína, založili chlapčenské internátne Gymnázium a začala sa i obnova baziliky

1991 - bazilika s areálom bola vyhlásená za národnú kultúrnu pamiatku

1. júl 1995 - počas svojej druhej pastoračnej návštevy Slovenska navštívil Šaštín a baziliku pápež sv. Ján Pavol II.

2017 - saleziáni odišli a po 231 rokoch prišli opäť pátri pavlíni, ktorí spravujú baziliku a kláštor

Vzácný interiér s Pietou

Väčšina oltárnych obrazov podľa zachovaného signovania sú dielom Jána Lukáša Krackera a pochádzajú z roku 1757. Autorom nástenných fresiek

lode ako i bočných kaplniek je maliar Jean Joseph Chamant. Jeho dielo zachované v bazilike patrí k najhodnotnejším z neskorobarokových fresiek na Slovensku. Na chóre bol pôvodne organ, ktorý dala postaviť Mária Terézia v roku 1771. Rozšírený organ bol inštalovaný v roku 1950 a s 92 registrami sa zaradil medzi najväčšie organy u nás. Milostivá socha

Sedembolestnej je umiestnená na hlavnom oltári z červeného mramoru, ktorý projektoval František Anton Hildebrandt. Dielom tohto umelca je tiež pôvodná organová skriňa, vyrezávané spovednice a lavice... Pieta hlása veľkosť bolesti a hodnotu utrpenia. Hovorí o zmysle slz... Zhromažďuje v sebe poklady obiet, ktoré sú krajšie, než akékoľvek drahokamy. Naša Matka je dnes a bude i v budúcnosti našou Orodovnicou, Pomocnicou, Prímluvnicou a Patrónkou. Slovenský národ a Sedembolestná patria k sebe! Obaja trpeli, strádali, hľadali

spásu a našli ju v Ježišovi. Mária neopustila a neopustí náš národ! V jej utrpení sa skrýva istota pre všetkých: ak s Kristom budete kráčať, s Ním aj zvíťazíte! V tejto myšlienke tkvie najsilnejší odkaz Šaštína.

spracovala: Andrea Matfiaková

zdroje: Naša národná svätýňa - Bazilika v Šaštíne (publikácia), Slovenská Mariánska cesta - sprievodca pre pútnikov, informačný leták Baziliky "Vitajte v dome nebeskej Matky!"

Odpustová slávnosť svätého Bartolomeja

Ku každému odpustovému sláveniu vo farnosti patrí duchovná príprava, teda duchovná obnova. Aj tento rok sme pred slávnosťou týkajúcej sa našej farnosti, začali sviatosťou zmierenia, ktorá sa konala v sobotu za účasti kňazov okolitých farností.

Nedeľa 20. augusta 2023 bola prežívaná odpustovou slávnosťou, ktorú celebroidal **Rastislav Dluhy redemptorista**, misionár v Kaunase (Litva).

V úvode pripomenul prečo slávime tento sviatok. Je to preto, lebo naša viera obsahuje toľko nádherných právd, že nesláviť ich je nenormálne. Je normálne, že keď máš vieru, ktorá je nesmierne nádherná, robí ťa radostným človekom plným nádeje, napriek ťažkostiam v živote, že to sláviš.

24. augusta 2023 na samotný sviatok svätého Bartolomeja (ipsa die) pri slávnostnej svätej omši, nás svojou účasťou, poctil vzácny hosť Mons. **Bernard Bober**, košický arcibiskup - metropolita a predseda Konferencie biskupov Slovenska.

Na úvod tejto svätej omše pán farár Peter, privítal vzácného hosta a ostatných kňazov. Trocha im

priblížil históriu našej farnosti. Hlavný celebrant vo svojej homilii, povedal o živote Sv. Bartolomeja, ktorý potvrdil vlastným životom svoju vernosť Ježišovi a stiahli ho z kože.

Máme si brať príklad od Bartolomeja a nebáť sa ísť s kožou na trh. Toto je odkaz od Bartolomeja, nehanbiť sa priznať ku Ježišovi a zmyť zo seba všetky hriechy.

Atmosféra bola *duchom* vynikajúca, za účasti plného kostola veriacich.

Slávnostnú atmosféru, dotvárali piesne v podaní farského spevokolu pod vedením Aničky Kriššákovskej, na organe hral Valér Kuffa ml, za námahu im ďakujeme!.

V závere obidvoch slávností poďakovala pani Janka Korschová hlavným celebrantom, aj nášmu pánovi farárovi Petrovi.

Obidve slávnosti sú zaznamenané a k dispozícii na farskom YouTube.

Svätý Bartolomej, oroduj za nás!

Anička Jurcová

Materina dúška

Jednoduchá a dôverná vôňa medzí môjho detstva! Ako rád hladím očami našuchorené koberce, v ktorých bujne rastieš a neúnavne kvitneš. Symbol domova, jednoduchosti a pokornej krásy! Často, veľmi často na teba myslím počas mesiacov, keď je tvoj život utajený v spánku. Vtedy chýbaš, toľko chýbaš...

Spomínam si, ako raz, keď zem voňala zeleňou a prvými kvetmi, nad medzou sa sklonilo dieťa s košíkom a opatrne trhalo stonku po stonke. Z tvojich rán sa vyliali prúdy voní a dieťa sa usmievalo ako vo sne. Viem, že sa videlo v sprievode na Božie Telo, oblečené v bielom, ako s tvojim venčekom na hlave vyprázdňuje košíček na kvetinovú, voňavú cestu Pánovi.

Inokedy som videl, ako včela minula veľké, žiarivé kvety, ktoré stáli všade okolo a lákali vôňami, farbami a tvarmi, a že si vybrala práve teba. Akoby vedela, že pod nepatrným zovňajškom sa ukrýva toľko sladkosti! Opitá vôňou, celá obalená peľom, odletela so šťastným, spokojným bzukotom.

Videl som ťa už mnohokrát neskôr na sklonku leta, usychajúcu a umierajúcu na opustených medziach. Ešte si pozdravila zrejúce šípky a išla si spať. Zostala tu len vôňa, smutná, no i tú skoro vzal vietor. Tvoje suché stonky zatĺkol do zeme jesenný lejak.

Teším sa na teba! Viem, že príde jar a že sa opäť stretneme. Radostne, ako priatelia, ktorí sa nemohli dočkať stretnutia.

P. Kopecký, kňaz (upravené, krátené)

FARSKÉ OZNAMY

23. CEZROČNÁ NEDELA - 10. september 2023

LITURGICKÝ KALENDÁR:

Utorok (12.9.): Najsvätejšieho mena Panny Márie, spomienka
 Streda (13.9.): Sv. Jána Zlatoústeho, biskupa a uč. Cirkvi, spom.
Štvrtok (14.9.): Povýšenie sv. Kríža, sviatok
PIATOK (15.9.) SEDEMBOLESTNEJ PANNY MÁRIE, slávnosť:
SOBOTA (16.9.): VÝROČIE POSVIACKY FARSKÉHO KOSTOLA
SV. BARTOLOMEJA, SLÁVNOSŤ
NEDELA (17.9.): 24. CEZROČNÁ NEDELA
 Streda (20.9.): Sv. Ondreja Kima Taegona, kňaza, Pavla Chonga
 Hasanga a spoloč. , mučeníkov, spomienka

Štvrtok (21.9.): Sv. Matúša, apoštola a evanjelistu, sviatok
 Sobota (23.9.): Sv. Pia z Pietrelčiny, kňaza, spomienka
NEDELA (24.9.): 25. CEZROČNÁ NEDELA
 Streda (27.9.): Sv. Vincenta de Paul, kňaza, spomienka
Piatok (29.9.): Sv. Michala, Gabriela a Rafaela, archanjel., sviatok
 Sobota (30.9.): Sv. Hieronyma, kňaza a učiteľa Cirkvi, spomienka
NEDELA (1.10.): 26. CEZROČNÁ NEDELA

ČASY A ÚMYSLY SV. OMŠÍ:

PO	11.9.	Hniezdne	8.00	+ Katarína, Peter a Rudolf Kriššák
UT	12.9.	Forbasy	17.00	+ Alžbeta a Jozef Baláž
		Hniezdne	18.00	+ Mária Murdzová (1. výročie)
ST	13.9.	Hniezdne	18.00 - pre deti	ZBP Ján Folvarský (40 rokov života)
ŠTV	14.9.	Hniezdne	8.00	+ Jozef Mačák
		Forbasy	17.00 + posviacka kaplnky	ZBP Viera, Jakub a Pavol Keklák
PIA	15.9.	Forbasy	9.00	+ Rudolf Šidlovský
		Hniezdne	10.30	ZBP Dominik Fidermák (20 rokov života)
SO	16.9.	Hniezdne	18.00 - SLÁVNOSŤ	za dobrodincov chrámu sv. Bartolomeja
NE	17.9.	Forbasy	9.00	ZBP Peter Zágora (45 rokov)
		Hniezdne	10.30	ZBP Peter Pardus (60 rokov života)
PO	18.9.			<i>súkromne: + kňaz Tadeusz Zasepa</i>
UT	19.9.			<i>súkromne: + kňaz Jozef Žvanda</i>
ST	20.9.	Forbasy	17.00	+ Anna, Michal a Ján Rusiňák
		Hniezdne	18.00 - pre deti	+ Jozef Tetemonda a Antónia Pardusová
ŠTV	21.9.	Forbasy	17.00	+ Petronela, Ján, Rudolf a Karolína
		Hniezdne	18.00	ZBP Helena Krafčíková (89 rokov)
PIA	22.9.			<i>súkromne: za veriacich</i>
SO	23.9.	Hniezdne	15.00 - vigílna	za ženícha a nevestu Marek Pribiš a Júlia Dziaková
NE	24.9.	Forbasy	9.00	za veriacich
		Hniezdne	10.30	ZBP Hermína Ochotnícka (90 rokov života)
PO	25.9.	Hniezdne	8.00	+ Albert Krompaščík
UT	26.9.			
ST	27.9.	Forbasy	17.00	ZBP rodina Ružbašan
		Hniezdne	18.00 - pre deti	+ Justína a Štefan Petrilák
ŠTV	28.9.	Forbasy	17.00	+ Martin Simoník (1. výročie)
		Hniezdne	18.00	+ František Krafčík
PIA	29.9.	Hniezdne	18.00 - pre mládež	Podakovanie za požehnanie Svätomichalského pôstu
SO	30.9.	Hniezdne	18.00 - vigílna	+ Katarína a Jozef Štefánik
NE	1.10.	Forbasy	9.00	ZBP Margita Matuščáková
		Hniezdne	10.30	za veriacich

SVIATOSŤ ZMIERENIA: pred sv. omšou pol hodiny, v piatok a v prvopiatkovom týždni hodinu pred sv. omšou, **na prvý piatok už od 16.00.** - **OHLÁŠKY:** Sviatosť manželstva majú v úmysle prijať: **Marek Pribiš** (GR.k. - Jakubany) a **Júlia Dziaková** (R.k. - Hniezdne). Ohlasujú sa 2.x (10.9.), 3.x (17.9.). Kto by vedel o manželskej prekážke, nech to ohlási na fare. - **DARY:** Na kostol darovali: Bohuznámi na vitráže **100 € a 500 €, 50 €, 200 €** (na účet), jubilujúci manželia Milada a Ondrej Pristáč **100 €**, Terézia Beňová **50 €**, z pohrebu Jozefa Mačáka **50 €**, jubilant Peter Šiška **100 €**, p. Kubašovská na vitráže **100 €**, JUDr. Katarína Sekelská, r. Osvaldová na vitráže **200 €**, jubilujúca Anna Polomčáková na vitráže **100 €**. Pán Boh zaplať!